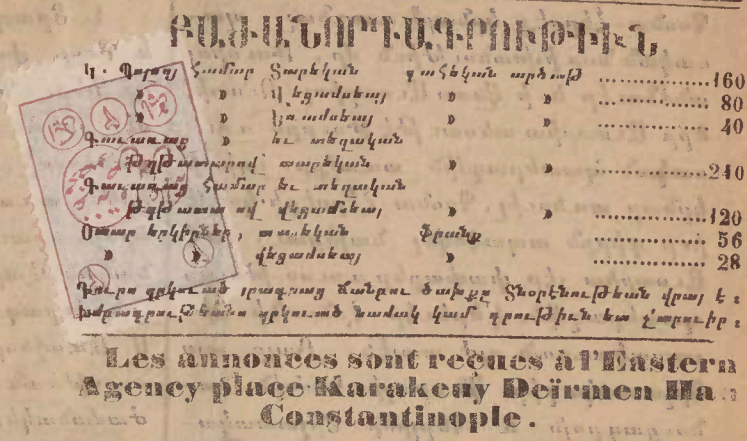

ቶ.ሀ.ገ.ሀ.ቶ.ሀ.ገ.ሀ.ገ. ሐ. ሀ.ገ.ሀ.ገ.ሀ.ገ.

ԱՐԵՎՍՏԻՑ ԵՒ ԱՐԵՎԵԼԻՑ ՄԻՋԵՆ

կան փողովներով, և յայս կը յայտնեթ ընտրապատկանի խորհուրդը իրենց նորոտաց ազատութիւնը չգործածեն իրենց բուն գործը թողլով ընտրապատկանութեան խառնուկու: Պ. Թնն Շմերկն, որ կ'անուանի հայր Անտորիոյ Սահմաադրականաց, այս օրերս խորհրդանիւնի մէջ կ'աղերսը յալթմանակ մը շահեցաւ դերուս համակ ապրտանակ կուտիցութեան հաճաք, պարտաւ որդիով կուտվարութիւնը յանձնախումբ մը կ'աղկուր, րննութիւնը աւ փայլեց յնդրոյ, թէ Անտորիոյ մէջ գերմաններէն զատ ուրիշ իեղուններ կրնան գործածուիլ պայտուրդագ և դատարանական փաստաւանութիւնաց մէջ, Պաշտոնական հրամանագրեր հանուեցան մերթ ընդ մերթ, որովք յեկերն, լեհերն և իտալերն իեղուաց տեղային գործածուին արտոնեցաւ դատարան և փայլեցան գործաւնութիւնաց մէջ, Պ. Թնն Շմերկն և իւր համախօջթխտու կը պարտանայ այս իջկում, և լեհներով թէ գերմանները բանակին իեղուն և մէյու, և այս մասին փոխորդներ ընել անհարար եղած և, կը պահամըն որ իրեն փոխական լեզու անվթար պահուի աւննայն մասամբը:

Պ. Հէրփէր, ֆրանսական դեսպանն Պերլին, ֆրանսո-գերմանական խնդրեր կարգադրանն վրայ, աղիւր 30ին, արձակուրդով մեկեցաւ, և իւր ընտանեօր 13 օր է Ֆրանսա պիտի անուեն:

—Պ. կլմիկով, մայիս 2ին Ռեդերուրդէ գնաց:

—Էնէրի. Ալլով. կասպեց ծովուն մէջ ռուս չղեկնաք անընդհատ զօրքը ք փոխադրեի Միխայլովք, ռուսիոյ րաչէն երկաթուղւով կը ղրկուին ի Մանուի, որ այս երկաթուղւով Աթանաստանի ամենեւ անքին ծովաց արքանն և այժմ. Բուրք գծին վրայ աճառաց փոխադրունք կանգ առած և զինուորական փոխադրունց պատառաւ:

ՊՈՍՆԻ-ՀԻՍՄԵՒԻ գրաման պարաւելց վրայ հետադրքրայաթ միկանաւութիւն մը բազում և Ռուսիոյ, երմանիոյ և Աւստրոյ - Հունգարիոյ տաավարական լրագրաց միլիւն վարսիւր պայտոնական Տէլէգր. լրագրերը անգաւտեցաւ թէ Գերմանիա նպատարաօրած և աւստրական բաղարկաւութիւնը յլերուելոյ ի վնա Ռուսիոյ հաջող, և Դերմանիոյ փրագրեց Պերսի վեհաժողովոյն գումարուն, որոյ ղրդիւնքն եղաւ Պերլինի ննգուհիներն ի վնա Ռուսիոյ, նոր Տէլէգր. լրագրէ Զլլանի պատասխանեց, Պոնաւ Էրեհերի գրամուրք վերագրկով կարաւորութեան մը կըրեք 1876ին, Կ. լրայոյ Դեպաւտարկ Երէն առաջ, մէջ Կորչըրով իշխանին և Անտրալի Ժամին, և Դեպաւտարկըրոյ լուծուն յեմուր, 1877 յուտարան, րաչաւոյ մը մէջ արձանագրեալ, Պրզմուր

Պերլինի վեհաժողովոյն գումարումը Ռուսիոյ խնդրանքօք էր, և թէ Պերլինի Դաշնագրէն արագցոյց մ'է Գերմանիոյ անկեղծ բարեկամութեան առ Ռուսիս, Տիւնէն՝ պատասխանց, հրապարակով գնահ. Տօնէ ապացուցանել իւր պատմութիւն. Պիլզաքը Իշխանի լիճերն պատասխան, յայտարարեց թէ՝ Տիւնէն, պնդելով թէ Կրմանիան ոյժ կուտայ Ռուսիոյն արեւելեան աշխարհաւարութեան, ճշմարտութիւնը կը խեղաթիւրէ, Գերմանիան նոյնչափ ոյժ արժէ և Ռուսիոյ արեւելեան աշխարհաւարութեան որչափ Ռուսիոյն աշխարհաւարութեան, և տակաւին գերմանաաւարութեան յարստեւ, աշխարհութիւնէ և կամանոր համաձայնութիւնը յոյսաւք բերել իմ երկրից աշխրութեանց միջեւ. Պերլինի վեհաժողովը գործադեցաւ Ռուսիոյ խնդրանքօք և Կրմանիան ոյժ տուաւ և վերաժողովոյն հաւանութիւնն ստացաւ Ռուսիոյ արտաքաղաքական բարձրագոյն, Բաղդ լիճէ Ռուսիա ուրիշ բազմանքներ ունէր զորս չչայտնէր վեհաժողովոյն մէջ, յանցանքը Կորչաքով իշխանէն էր որ անոնց ոյժ չկրցաւ տրել, 1877 յունուարին Ռուսիոյ և Աստորիոյ միջեւ իրենց դադարեւ դաշնագրէն, ի մասին Պոնան-Հէրսէքի, 1878ին չէր կրնար աւուրիլ ի Պերլին, Ռուսիա չի՞րոճէր աւելի, Տիւնէն, անի որ կըրէ թէ Ռուսիոյ ոյժը հանապաի կարծիքը չի կրնար գնալ իրենց Պերլինի Դաշնագրէն, յանցանքը պէտքը վերաբերէ Կորչաքով իշխանէն և իւր արեւկամաց ուստիան աշխարհաւարութեան. զի անոնք արտադրեցին Պերլինի Դաշնագրէն, և անոնք էին որ լիճէի երկու տարի յաւաք՝ Աստորիա մոնձեցին Պոնան-Հէրսէքն, և Բիւրեւեր, Պիլզաքը Իշխանի լրագրոյն այս աշխարհաւարութեանց վրայ, վիճաբարութեանց մասնակցելով, պնդեց (Ա.) թէ Աստորիոյ Դաշնաձեռնութեանը արեւմտեան Պերլինի վեհաժողովն, և թէ Ռուսիոյ խնդրանքօք. (Բ.) թէ Ռուսիա երբեք չհասնեցաւ Պոնան-Հէրսէքի աստորիական գրաւման որւէ զի Պուլխարիոյ մէջ գործողութեան լատուութիւն ունենայ իւր. (Գ.) թէ ան Անարալի երբեք գլուխադրուան յարաբերութիւն չունեցաւ Օպուշեւ զորավարին հետ, և լքանակցեւ. Պոնան-Հէրսէքի նկատմամբ. — 76ին, Աստորիա հաճողութեւն էր թէ Ռուսիա միտքը գրաւէ և պատերազմ տարաբալի թուրքիոյ դէմ, և յայտնէր թէ Կրմանիան բան չպիտի ընելուի արդեւք յարուցանելու համար, Աստորիոյ առջեւ երկու ճամպալք կային. — թողող էր Ռուսիոյն դէմ յանդիպմ. բացող էր, կամ պատկաւարին ու վրայ բարձունէք, Օպուշե երկրորդ անհատութեան մէջ, պէտք էր որ Ռուսիան ունենար թուրքիոյ դաշնակցութիւնը. բայց Ռուսիան յոյս չունէր Բ. դաշնակցութեան մը, զի թուրքիոյ ոգին յայտնաւ անձնաւորեալ էր տնտէր վաշտին մէջ, որ Աստորիոյ մար նոյնչափ քիչ միտում ունէր որ-

որ արտորակէն ընդռեւած ըլլաւ, տէրն ի ինքն զայն: Կայեւն, իւր հօրն առ իփր ի զաւարթեմանն ու իրկին մեղաց առնչ-
միկ գտաւսն, առնչչաւ անորոց որք պիտի
արգաւ: Չառանգակաւսած թիւնն, հաստատա-
ւենն ուրիշ բան չէ, բայց ինքէ հոգեբա-
ւանք օրէք մը: Կայեւն զմեզն իր պայանն
ու ծննդնսն մասնակցած չէ օծք: Եր-
բոր չէ անի խաչակարն է անի իր պայանն,
սերն այս վերջինն տալով՝ նորէն յեր-
կ զաւածէ Սեմ անուան: Եւս այն
նի կրտսյ ըսել թէ անորք մ'ընդռեւեն-
Տիբոնով, ու բայց չի համարձակիր ի Որե-
նայէն իր կուտակի, իր խոնարհն ու այն
նի Աստուծոյ զաւակաց ճշմարիտ մայրը
նիստ:

Կայեւն, որ նշան մը կը կրէ յինքեանս,
որք կրէին տալայն ընտանկոյնն, թափա-
կածն իր ըմբն ու վերջապէս կը հասնի
տեի երկրին: Որք է այս երկրին: Այ որ
ած է գիտակց երբեք: Գա իւր կիրն իր
ընծաւ, ինչ կան: Այ որ նախ, ըսիկ որ
Գրեց, մէկ կէտ միայն կայ տակաւին
որի վրայ, Եւսս Այս ինչ իր նշանակն
ընծա այս կը նշանակն թէ Կայեւն չէրին
ած է, ինչ է այն մայր կուտակն, որ
նի վրայ յիշուած չէ խորհրդատուր
նորայ օրինաց մարգիւտեմիս մը, ուր
նիստ է որ խաղորդ ի ինքն չարի տան:
Ինչ նենքն զուարթակոյն համար չարի
է զերեւն իր գիտման: Արդ ինչու Աստու-
ծաւ զուարթան: Հաստատ է թէ ինչպիսի զօ-
ւարթն մը գեւանէն կը հասն այս յայնն:

ի կենդանիք այ առն ու կնո՞ղ պէս ան-
ցանդ գտնուեցան: Արքեպօ Բարապէս Լ
Խորէն անտէր ալ կերտաւ, եւ իրեն ալ
ի իւր առջեւ աղօթո՞րծութիւն ալ զորո՞ւմ-
յառնեցան ծնունդ տալ այն մարդկա-
նեան հետ, որ կապիկ կը կտրուին: Կա-
ն, մարդ ապապան, անկեանք, վախեալ,
յանն, արեւնախորձ, ձեռքօք առաջին
գէն արքեպօ կապիկի՞ն հն գո՞ն կըլլայ
առաջին սրբոյն Հանար, որ աշուշտ
առաջին տառելութեան պէս Հրեշտային
եւ իւր լա՞ղի՞ք մերձեցան ծախնախ
ննկէ Հանաջ տալ իւր գեղադպոյն տիկնո՞ւ,
ի կրտսեր իրեն անուելի, վասն զի
առաջ ինք ալ Աստուծոյն ի վէճ արարա-
ծաւ: Է: Այն առնն կարելի է որ
եւ մարդկութեան սերուն, զոր կը գտն-
ուի զորոք եւ ինքնին բարձրագոյն ան-
ող Հանաջ է, քանոր կանտաւորէ եւ
ձրադուր տիկնոն նմանեցնէ քանոր, ի
տաւալ գտնելի, զոր այս անկեանք
սպինտ չի կրնար տալ, քանի որ ինքն
ի այլ եւս: Ասկից կը ծիւ պէն առնն
տուն կենդանապա՛ն մարդկութիւնն,
մայրն կըլլայ այն կապիկը, որմէ սե-
ւալ կ'ուզէ անապատաւ արքի-
եպիսկոփոսներն ունիւր, միշտ եւ մեք-
այն կ'աղծիքն չենք, սերած կ'ը-
րանախորհարար Յեւէն, Կարելի է,
Հապա մարդկութեանք սնանկ այն-
ջ տառ, որ զայստա՞ք ծախկեցին եւ
կտրուէս սնանկ գեղեցիկ պատարու-
մէն րորին որ, ձմեռոր մարտից գո-
ւելէ եւ տնտր բարեկան նոցա արժեքա-
ն, սրբն առ չէին, բայց եկէ՛ք կերպա-
տարի ալ կ'ալ չենք:

57 3-3

